

Mládežnické bridžové mistrovství Evropy týmů 2013

Od 11. do 20. června se v polském městě Wroclawi pořádá bridžové mistrovství Evropy týmů. Hraje se ve třech kategoriích - junioři (do 25 let) dorostenci (do 20 let) a dívky. Českou republiku reprezentují za juniory Franta Králík, Patrik Bouřa, Kamil Žylka a Honza Králík, za dorostence pak Lukáš Kolek, Jakub Vojtík, Michael Botur a Lucka Kohutová. Za holandský národní tým v kategorii dívky hraje absolventka Havířovské bridžové akademie Magda Tichá.

Čtvrtečního zahajovacího ceremoniálu se zúčastnili pouze junioři, protože my, dorostenci, jsme dorazili s kapitánem Michalem Kopeckým až v sobotu, den před začátkem dorostenecké soutěže. Po příjezdu a ubytování se jsme se vypravili do hrací místnosti podpořit juniory, kteří se po prvních zápasech drželi na předních příčkách, a v neděli dopoledne jsme se pustili do hraní i my.

Na úvod nás čekali favorizovaní Holanďani. Atmosféra u našeho stolu byla poněkud napjatější, bylo třeba se pořádně dostat do hry. Navzdory vysoké kvalitě soupeřů jsme se slušně drželi a prohru 1,00:19,00 VP můžeme připisovat spíše smůle způsobené vyšší agresivitou v dražbě Lukáše a Kuby. Na výsledky dalších zápasů proti slovenskému a maďarskému týmu ovšem žádné výmluvy nenajdeme, zbytečnými chybami jsme si zaslouženě odnesli pouhých 5,80 a 5,99 VP, i když jsme jednoznačně měli na víc.

Mezi jednotlivými zápasy jsme byli zváni do kempu za Ine a Johnem Gielkens, kteří nám připravovali chutné obědy a večere a společně jsme čerpali energii na nadcházející kola. A s pondělkem se opravdu dostavily i lepší výsledky. Sice jsme se museli smířit s nešťastnou prohrou proti vysoce umístěným Izraelcům 4,39:15,61, ovšem následovalo konečně dlouho očekávané vítězství - nad Švédy 14,94:5,06 a nad Rakušany maximální možná výhra 20:0, která nás v tabulce posunula na 14. místo z celkových 19 družstev v těsném závěsu za dalšími pěti týmy. Po tomto dni se naše nálada výrazně zlepšila a v týmu panovala značná pohoda.

Následujícího dne nás čekal nevyvzpytatelný zápas proti Dánům, který jsme ovšem nezvládli dle našeho očekávání a podlehlí jsme 7,24:12,76 VP. Naši další soupeři - Francouzi, na které z předešlých turnajů celkově neradi vzpomínáme - nám také nic neusnadnili a dopřáli nám pouze prohru 3,34:16,66 VP. Na našem stole se ovšem na rozdíl od Švédů, Slováků a Rakušanů neprojeví jako nejpříjemnější soupeři - se svou tendencí každou partii rozebírat a studovat i karty soupeřů by se nejspíše nezavděčili nikomu. Poslední úterní match - Česká republika vs Anglie. Samozřejmě jsme byli zvědaví, zda se podaří potvrdit předloňské vítězství dorosteneckého týmu. Tehdy se zápas přenášel na BBO a Češi dokázali zvítězit 24:6 VP. Uhráli tak svůj nejlepší výsledek a zároveň znemožnili Angličanům se umístit mezi prvními třemi týmy. I letos jsme je dokázali porazit - podle nových převodních tabulek 15,11:4,89 VP.

Po třech dnech se tedy český dorostenecký tým držel 14. místě se 77,81 VP. V týmu vládla pohodová nálada (i když kapitán z nás po mistrovství možná zešediví :-), protože většinu nejtěžších zápasů jsme si odbyli. Junioři se po 12. kole drželi v nejlepší desítce, konkrétně na 9. místě se 145,62 VP. Tato kategorie byla ovšem velice vyrovnaná, na vedoucí Dány ztráceli asi 20 VP.

Ve středu nás čekal poslední relativně silný soupeř - polský tým. Je třeba poznamenat, že stejně jako ostatní nebyli Poláci nijak výjimeční, ale vzhledem k tomu, že dělali méně chyb než my, zvítězili 16,80:3,20 VP. Pro mě to byl ovšem velice příjemný zápas, se soupeřem, který se mnou seděl za zástěnou, jsme si hezky popovídali a celé kolo se neslo v přátelském duchu. V 11. kole jsme nastoupili proti Italům. Ti se drželi v tabulce poměrně vysoko, tedhy na 5. místě, takže to, že jsme je porazili 18,63:1,37 VP, nadchlo kromě našeho týmu i juniorské spolureprezentanty a samozřejmě také kapitána, což je neméně důležité :-). Tento den jsme zakončili ve velkém stylu zápasem s Turky. Jelikož je to jediný tým, který utrpěl porážku s Rakušany, trochu se od nás očekávalo, že uhrájeme co nejlepší výsledek - a to se nám také povedlo...lepší než výhra 20:0 VP totiž nejde :-).

Od čtvrtku nám původně měla začít krasojízda v podobě výher zhruba od 15 do 20 VP - vzhledem k tomu, že nás čekaly pouze týmy uzavírající tabulku...ovšem navzdory očekávání se přihodilo několik nepříjemných situací. Iry jsme ještě dokázali porazit, i když na ne celými 20 VP, ale pouze 19,86. V druhém zápase jsme ovšem doslova utrpěli výhru nad Lotyšskem a to bez sebemenší nadsázky, protože tento tým dokázali porazit 20:0 i Rusové a ostatní jim nedali moc šanci se prosadit. Takže to, že jsme získali pouze 11,08 VP bylo pro nás velkým zklamáním a počátkem konce nadějí na brzké připojení se k vedoucí pěti. A poslední zápas dne proti Norům byla na našem stole hotová katastrofa, zvládli jsme pokazit dvě krabice za 28 IMP a na ostatních se také objevilo pár mezer v obraně i v sehrávce, takže jsme (naštěstí jen těsně, jelikož z druhého stolu přišly kladné výsledky) prohráli 7,93:12,07 VP a přenocovali jsme na 10. místě se 158,51 VP.

Juniorům se nevedlo tak, jako na začátku mistrovství, propadli se až na 13. místo se 180,15 VP, ovšem po čtvrtku byly výsledky do 8. místa velice vyrovnané. Na lepší umístění už si však příliš velké naděje klást nemohli, protože 7. Švédům se podařilo překonat hranici 200 VP.

V pátek jsme měli možnost se pořádně vyspat, protože 16. kolo pro nás znamenalo pauzu a 12 VP k tomu. Po obědě jsme zasedli proti Skotům a čekali jsme, jak zápas dopadne...předchozí kolo mělo totiž až neuvěřitelný průběh - Skoti drtivě porazili relativně vysoce umístěné Italy, Rakousko nějakou dobu vedlo nad vedoucími Švédy, Rusko po 12 partiích vítězilo nad Holandskem 60:17 IMP (a konečné skóre? 60:74 pro Holanďany!),...

V zápase se Skoty se toho příliš zajímavého neudálo, skončil naším těsným vítězstvím 11,34:8,66 VP. V posledním zápase dne - proti Rusům - jsme si vybrali slabé chvílky a pádem ze slemu a nevydraženou manší jsme si připsali pouze 11,59 VP. Cílem je pro nás probojovat se alespoň do TOP 10 a k tomu jsme po pátečním dni potřebovali co největší výhru v posledním sobotním zápase proti německým dorostencům. Na naše prozatím 10. místo se 193,44 VP se totiž nekompromisně tlačili Angličani se ztrátou pouhého necelého 1,5 VP. Junioři se mohli snažit pouze o celkové 9. místo, protože na 8. Nory ztráceli před posledním zápasem téměř 20 VP, zatímco jim zezadu na krk dýchali Finové, jistě pevně odhodlání ztrátu zhruba 0,4 VP smazat.

A přišel poslední hrací den - sobota - a s ní poslední zápas celého mistrovství. Našimi soupeři byli němečtí dorostenci, se kterými jsme už měli tu čest si zahrát na vzájemném tréninkovém zápasu v Lauensteinu. Do hrací místnosti jsme přišli odhodláni podat co

nejlepší výsledek, abychom měli co největší šanci na dobré umístění v nejlepší desítce. Přátelsky naladěný německý kapitán Hartmut obcházel kolem nás, fotil a šprýmařil. Samotný zápas však probíhal na našem stole velmi špatně. Projevila se psychika, při první velké chybě v našem páru poněkud zesláblo soustředění a celkem se u nás v otevřené místnosti vyhodilo komínem zhruba 40 IMP. Naštěstí však kluci v zavřené místnosti své soupeře rozdrtili, takže jsme zvládli vyhrát. Na 8. místo už to bohužel nestačilo, ale také zásluhou Slováků, kteří vysoce porazili před námi umístěné Italy, jsme skončili na celkém 9. místě z 19. týmů. Vítězi v kategorii Schools se stali Švédové, následováni Izraelci a Holanďany.

Junioři nakonec doválčili podobně jako my - na 9. místě, ovšem z 22 týmů. Ke kvalifikaci na mistrovství světa jim scházelo opravdu málo. Jejich kategorii vyhrála Francie, druhé skončilo Polsko a třetí Izrael.

V holandských barvách hrála za dívky Magda Tichá. Od začátku to vypadalo jako souboj Francouzek a Holanďanek o vítězství. Lépe nakonec vyšly Francouzsky, které s velkým náskokem vyhrály tuto kategorii. Magda však poznamenala, že je s 2. místem naprosto spokojená a její výraz to opravdu potvrzoval :-). Na 3. místě mezi dívkami se umístily Italky.

Pro mě to byla první účast na mistrovství Evropy. Nevěděla jsem, co od toho čekat, když jsme navíc byli nuceni hrát pouze ve čtyřech. Nakonec se však ukázalo, že únava a celý den strávený u stolu sice poznamenaly některé výsledky, ovšem zdaleka ne nijak výrazně a stačilo se soustředit a dávat pozor, aby se zadařilo. Je mi líto zbytečných chyb, které jsme nadělali, protože nebýt jich, mohli jsme se umístit ještě lépe. Ale alespoň máme motivaci se do dalších mistrovství zlepšovat a pracovat na sobě, abychom se podobných nepříjemností vyvarovali. Kapitán splnil svou úlohu a po celé mistrovství nás plně podporoval. Byl to pro mě nezapomenutelný zážitek, krásný týden plný zábavy s příjemnými lidmi, ráda jsem poznala i zahraniční hráče a jsem nadšená, že se mi dostalo příležitosti sem jet.